

พระราชกฤษฎีกา
ควบคุมโรคภัย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๕
เป็นปีที่ ๓๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคภัย (ฉบับที่ ๗)
พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโรคภัย พ.ศ. ๒๕๒๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคภัย
(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕”

มาตรา ๒^๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคภัย (ฉบับที่ ๗)
พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคภัย
(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดนำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือ
เปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโรคภัยตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจาก
ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องถิ่นนั้น

การยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่น ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแห่งท้องถิ่นนั้น
การนำหรือการขนย้ายโรคภัยตามพระราชกฤษฎีกานี้แต่ครั้งต้องได้รับ
หนังสืออนุญาตทุกครั้งให้นำหรือขนย้าย และผู้นำหรือผู้ขนย้ายต้องนำหนังสืออนุญาตนั้นกำกับ
การนำหรือการขนย้ายไปด้วยทุกครั้ง

หนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคภัย
(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕ ทวิ หนังสืออนุญาตให้จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ
ซึ่งโรคภัยตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ยื่นคำขออนุญาต

ถ้าผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่งประสงค์จะขอต่ออายุหนังสืออนุญาต
ให้ยื่นคำขอก่อนหนังสืออนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่า
ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุหนังสืออนุญาตนั้น”

^๑ ราชกิจจานุเบกษา (ฉบับพิเศษ) เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๙๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๒๕

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคภัย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้บัญชีกำหนดเขตควบคุมน้ำยาเคมีอีเธอร์และน้ำยาเคมีคลอโรฟอร์ม ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๗ ผู้ใดมีไว้ในครอบครอง ซึ่งโรคภัยตามพระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคภัย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขออนุญาตมีไว้ในครอบครอง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ หากผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นควรไม่อนุญาต ให้ออกคำสั่งเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งโรคภัยดังกล่าว นำหรือขนย้าย โรคภัยนั้นออกไปไว้นอกเขตท้องที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคภัย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

มาตรา ๘ ผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้ขนย้าย จำหน่าย ใช้ เปลี่ยนแปลงสภาพ หรือ โอนการครอบครอง ซึ่งโรคภัยตามพระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคภัย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้คงดำเนินกิจการตามหนังสืออนุญาตนั้นต่อไปได้จนกว่า หนังสืออนุญาตนั้นสิ้นอายุ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุลลานนท์

นายกรัฐมนตรี

บัญชีกำหนดเขตควบคุมน้ำยาเคมีอีเธอร์และน้ำยาเคมีคลอโรฟอร์ม

ลำดับที่	จังหวัด	อำเภอ
	<u>ภาคเหนือ</u>	
๑	เชียงราย	ทุกอำเภอ
๒	เชียงใหม่	ทุกอำเภอ
๓	น่าน	ทุกอำเภอ
๔	พะเยา	ทุกอำเภอ
๕	แพร่	ทุกอำเภอ
๖	แม่ฮ่องสอน	ทุกอำเภอ
๗	ลำปาง	ทุกอำเภอ
๘	ลำพูน	ทุกอำเภอ
	<u>ภาคใต้</u>	
๙	นราธิวาส	ทุกอำเภอ
๑๐	ปัตตานี	ทุกอำเภอ
๑๑	ยะลา	ทุกอำเภอ
๑๒	สงขลา	ทุกอำเภอ
๑๓	สตูล	ทุกอำเภอ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาควบคุมโคกภณท์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้กำหนดเขตควบคุมโคกภณท์น้ำยาเคมีอีเธอร์ (Ether) และน้ำยาเคมีคลอโรฟอร์ม (Chloroform) ในท้องที่บางอำเภอของจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งเป็นท้องที่ที่อยู่ใกล้ชิดกับบริเวณชายแดนที่มีการผลิตยาเสพติดให้โทษ เช่น เฮโรอีน เป็นต้น แต่โดยที่การคมนาคมระหว่างเขตควบคุมโคกภณท์กับท้องที่ใกล้เคียงที่อยู่นอกเขตควบคุมโคกภณท์มีความสะดวกขึ้นกว่าแต่ก่อน จึงทำให้การขนย้ายน้ำยาเคมีดังกล่าวจากท้องที่ที่อยู่นอกเขตควบคุมโคกภณท์เข้าไปในเขตควบคุมโคกภณท์กระทำได้ง่าย ประกอบกับในปัจจุบันได้มีการนำน้ำยาเคมีดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรทางเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้มากขึ้น เป็นเหตุให้การควบคุมและการป้องกันการผลิตยาเสพติดให้โทษไม่ได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ นอกจากนี้ยังมีผู้นำหรือขนย้ายน้ำยาเคมีดังกล่าวจากนอกเขตควบคุมโคกภณท์เข้าไปในเขตควบคุมโคกภณท์ โดยกล่าวอ้างว่าการครอบครองของตนยังไม่พ้นกำหนดเวลาที่จะต้องแจ้งการครอบครองตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาควบคุมโคกภณท์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ฉะนั้น เพื่อให้การควบคุมและการป้องกันการผลิตยาเสพติดให้โทษได้ผลสมตามความมุ่งหมายของทางราชการสมควรกำหนดเขตควบคุมโคกภณท์เพิ่มเติมและกำหนดมาตรการการควบคุมให้รัดกุมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้